

Dingsdag

den 12 Februarij.

FRANKFORT, den 8^{den} Febjuarij.

Het oppergerigt te Kassel heeft twee buitengewone zittingen gehouden over de aanklagte van den hoogleeraar *Jordan* tegen het staatsbestuur. De uitspraak is in de tweede zitting gevolgd. Het staatsbestuur is, op eene boete van 50 rijksd. ten behoeve van weldadige gestichten, veroordeeld geworden, om zonder verwijl in te trekken de ministeriele aanschrijving, waarbij den hoogleeraar *Jordan* in zijn verblijf te Kassel hindernissen zijn in den weg gelegd; voorts om voor den 9^{den} Februarij aan het gerigt van de uitvoering van dezen last te doen blijken. Tot de gronden van dit vonnis behoort, dat de goedkeuring van de keuze van staatsdienaars tot afgevaardigden niet op het onderhavige geval kan toepasselijk zijn, vermits de keuze van de universiteit tot de gewone hoogere beperkt is, en de vrije keus der universiteit, haar naar oud regt toekomende, zoude ophouden, indien de benoeming van de goedkeuring van het ministerie afhankelijk wierd gemaakt. Men vernéemt, dat het staatsbestuur van dit vonnis zich op het hof van appel heeft beroepen.

— Uit Straatsburg wordt geschreven, dat de vestingen Straatsburg, La Petite Pierre en Eichtenberg onverwijd zullen ontwapend worden.

— Men houdt het thans te Stuttgart voor zeker, dat de Koning van Württemberg heeft afgezien van zijn voornemen, om zijne residentie te Ludwigsburg te vestigen. De ingezetenen van eerst gemelde stad zijn daarover zeer verheugd.

— Ofschoon Pruisen geen onmiddellijk belang bij de zaken van het Oosten heeft, gelooft men echter, dat hetzelfde zal trachten in de onderhandelingen deel te nemen, zoodra er een congres over belegd mogt worden. Hetzelfde vleit zich zelfs, de taak van bemiddelaar te zullen kunnen vervullen, ingeval er botsing van belangen mogt plaats hebben.

— Van de Poolse grenzen wordt geschreven: « Personen, welke onlangs in Polen gereisd hebben, verhalen, dat bijna alle Russische troepen, die tot dus verre in zoo grooten getale op de grenzen van het groothertogdom Posen verzameld waren, op ~~maandag~~ Warschau zijn, en dat op de grenzen niet veel meer dan de gewone wachtposten der kozakken achtergebleven zijn. De Russische troepen, welke in Warschau en den omtrek verdeeld waren, zijn daarentegen naar het binnenste van Rusland vertrokken. Men maakt natuurlijk hieromtrent allerlei gissingen, en sommigen meenen zelfs, dat deze maatregel wel in verband kan staan met de hulp, aan den Sultan tegen den pacha van Egypte toegezegd. De gemoederen in het koninkrijk Polen zijn altijd nog ter neder gedrukt, en voornamelijk kan dit van den adel gezegd worden. Officieren, die aan de revolutie deel genomen hebben en later zwaarigheid maakten, om in de Russische gelederen over te gaan, zijn inzonderheid aan een naauw toezigt onderworpen; wonen zij op het land, dan mogen zij zonder voorafgaand verlof van de naaste militaire overheid noch naar de hoofdstad, noch naar andere aanzienlijke steden van het koninkrijk reizen. In de anders zoo bezochte wijnhuizen waagt het de kastelein niet, weinige menschen boven het gewone getal zijner gasten op te nemen; een gesprek over staatkundige gebeurtenissen aan te knopen, durft thans niemand, vermits de daardoor ontstaande verdenking eene spoedige verwijdering ten gevolge heeft. De adel blijft derhalve liever in zijne dorpen, en de ingezetenen van de steden missen dus de voordeelen, die vroeger uit het verblijf van bemiddelde landbewoners voortvloeiden. Hoe inzonderlijk overigens ook onlangs het onthaal van prins *Paskewitsch* te Kallisch was, heeft zich echter deze stemming van den adel, ook bij die gelegenheid duidelijk getoond, want dezelve is er niet verschenen. Ook Warschau lijdt er veel door, dat de adel der provincien deze stad bijna in het geheel niet bezoekt, en de paleizen, aan rijke families toebehoorende, gedurende den ganschen winter ledig staan.

— Een brief uit Berlijn, van den 30sten Januarij, behelst het volgende: « Voor het vroegjaar is eene afdoening van de Hollandsch-Balgische zaak thans moeijelijk te verwachten. Eene verlegging van de Londenche conferentie naar eene plaats van het vaste land moet alleen reeds groote wijdloopigheid en vertraging veroorzaken; eer de hoven het over eene plaats eens geworden, de afgezanten benoemd en onderrigt, en allen aangekomen en werkelijk in onderhandeling getreden zijn, moet reeds een aanmerkelijke tijd verlopen. Intusschen wenden de kabinetten van

Londen en Parijs alles aan, om door hunne van de conferentie onafhankelijke onderhandelingen in den Haag eene aanneming van hunne voorstellen te bewerken, en de onbepaalde vrienden des vredes meenen, dat alles daarop aankomt, of de tegenwoordige ministerien van Engeland en Frankrijk vastheid en aanzien genoeg verwerven, om aan hunne staatkunde den noodigen nadruk te kunnen geven. Uit dezen hoofde begonnen vele lieden, aan wie anders noch de wighs der hervorming noch de doctrinaires van de Julij-revolutie bevallen, toch naar de bevestiging van het *Greijtsche* en *Brogische* ministerie te wenschen. — Men heeft wel onlangs in dagbladen de voordeelen geroemd, die onze Rijn-provincien gedurende de Belgische ongeregelheden door toeneming van handelen en fabriekwerk ondervonden hebben; doch deze slechts tot eenige oorden en voorwerpen bepaalde winst kan niet in vergelijk gebragt worden met de nadeelen, die in het geheel door den onzekeren en gespannen toestand veroorzaakt worden, en het staatkundig en commercieel belang van Pruisen vordert dus dringend het einde van dezen staat van zaken.

— Uit Konstantinopel wordt den 15^{den} Januarij het volgende geschreven: « De Sultan had, op de tijding van de laatste nederlage, aan alle redding door eigene kracht wanhopende, reeds het besluit genomen, om zich geheel in de armen van Rusland te werpen, en van deze mogendheid de bescherming van de hoofdstad en zijnen troon, alsmede de bevordering van eenen dragelijken vrede met *Mehemed-Ali* te verwachten. Op het berigt daarvan waren echter de overige gezanten te Konstantinopel dadelijk in de weer, ten einde bij eene bemiddeling niet de stem van Rusland alleen, maar ook die van hunne regeringen wierd gehoord. Ten gevolge hunner vereenigde pogingen vond dan de Sultan ook goed, om de bemiddeling van Engeland en Frankrijk te vragen, waarop de gezantschappen dezer beide staten, door de overige ondersteund, dadelijk beschikkingen maakten om met *Ibrahim-pacha* in gemeenschap te komen. Hun ijver werd door een gelukkig gevolg bekroond. *Ibrahim* liet zich door hen overhalen, om op den grondslag, dat de banvloek, door den Sultan tegen hem en zijnen vader uitgesproken, zou ingetrokken, en ~~de wapenstilstand te sluiten, en zijnen verderen togt, gelijk over 't algemeen alle vijandelijkheden, te staken. Zoo zou dan het oogenblikkelijke gevaar voor de Porte voorbij zijn. De bepalingen van den wapenstilstand zijn echter nog niet bekend.~~

WEENEN, den 2^{den} Februarij.

Volgens berigten uit Konstantinopel, van den 11^{den} Januarij, hebben de geregelde Turksche troepen bij den veldslag van Konieh de grootste dapperheid aan den dag gelegd. De nederlaag der Turken wordt voornamelijk aan gebrek aan behoorlijke ondersteuning van wege de Albanische milite en de kavallerie toegeschreven. De groot-vizier zelf geraakte in de gevangenschap der Egyptenaren. Het verlies aan gesneuvelden was aan beide zijde zeer aanmerkelijk. Het overschot der Ottomansche armee is thans in Akschehr, Kutahla, Brussa en Nicomedie verstrooid, en ofschoon *Rauf-pacha* reeds met het opperbevel der troepen belast is, gelooft men toch algemeen, dat hij bij den staat van ontbinding, waarin zich de armee bevindt, welke aan geweren, munitie en levensmiddelen gebrek heeft, niets tegen de Egyptenaren zal kunnen ondernemen. Overigens heeft ook *Ibrahim* in den slag van 21 December zulke groote verliezen geleden, dat sedert in zijne operatien een stilstand gekomen is.

Den 1sten Januarij is er een Perzische gezant, *Zeinul Abidin Chan* genaamd, met een talrijk gevolg te Konstantinopel aangekomen, die, zegt men, van den Schach van Perzie last zou hebben, om den Sultan materiele hulp tegen *Mehemed-Ali* aan te bieden.

De *Moniteur Ottoman* is in den laatsten tijd zeer onregelmatig (volgens de aankondiging, zou hij elken Zaterdag verschijnen) uitgekomen, en heeft tot dus verre over de jongste krijsgebeurtenissen in Anatolie geheel gezwegen. In het nummer van den 11^{den} Januarij vindt men echter een kort berigt, in de Turksche taal, van de nederlaag bij Konieh.

Volgens den *Moniteur Ottoman*, heeft *Ibrahim* zijne overwinning voornamelijk te danken aan de Europeanen, welke alle ondernemingen besturen, en bij de artillerie en genie alleen het opperbevel voeren.

In deze officiele berigten wordt geene melding gemaakt van het sluiten van eenen wapenstilstand met *Ibrahim pacha*.

BRUSSEL, den 8sten Februarij.

Leopold heeft een besluit genomen, ten einde de desertie van vreemde

legers naar België aan te moedigen. Ieder vreemd deserteur, die zich met volle wapenrusting, paard enz. aanmeldt, zal eene premie van 120 franken ontvangen. Dat koninklijk besluit is van den 20^{den} Januarij 1833.

— De *Courrier Belge* ziet dagelijks meer in, dat hij en zijne zoogenaamde liberale partij door de priesterpartij geheel dreigen overheerscht te worden. De voornaamste kracht van de laatste berust in de landlieden, die op haar woord blindelings alles doen wat zij verlangt; de *Courrier* verlangt daarom naar eene vereeniging van burgers, ten einde aan deze magt ten minste eenigen weerstand te bieden. In afwachting van wat beters, verheugt hij zich, dat het dagblad *le Belge*, hetwelk nog eenigzins aan de vroegere coalitie tusschen liberale en priesterpartij sletten te hangen, zich aan zijne zijde heeft geschaard en de laatste den oorlog heeft aangezegd.

UTRECHT, den 10^{den} Februarij.

Uit een brief van den luitenant-kolonel *de Boer*, uit St. Omer den 28sten Januarij, aan eenen onzer Stadgenooten geschreven, is het volgende overgenomen:

« Het strekt ons tot een ziels-genoegen, dat men over ons voldaan is. Wij hebben, wel is waar, veel geleden; maar de hulde, welke ons wordt toegebracht, heeft al ons leed doen vergelen.

« In den beginne zag het er hier zeer slecht voor onze soldaten uit; deze ongelukkigen moesten zich met 15 centimes, ongeveer 7 cents, 's daags behelpen; dan door de spoedig aangebrachte ondersteuning, welke door H. K. H. de Prinses van Oranje, en de commissie te Utrecht, (welke de eerste zijn geweest,) heeft plaats gehad, heeft men het zoo ver kunnen brengen, dat de onder-officieren, soldaten en matroesen, sedert ruim acht dagen zeer wel gevoed worden.

« Na de ontvangst van bovengezegden onderstand, is er 15000 gulden van Amsterdam en 15000 franken van onze Landslieden te Parijs ingekomen, zoo dat de voeding van de onder-officieren en soldaten thans voor 3 maanden verzekerd is. — De zee- en landmagt wordt door open waardigen generaal in alles gelijk behandeld. Met de officieren is het min gunstig; — daar onder zijn vele geldehoos. Een 2de luitenant ontvangt slechts 29 fr. en een luitenant-kolonel 75 fr. van het Fransche gouvernement als traktement per maand. De andere rangen worden pro rato betaald. Onzen braven bevelhebber is 250 fr. per maand als traktement door de Franschen toegelegd.

GRAVENHAGE, den 10^{den} Februarij.

Z. K. H. de Prins van Oranje wordt eerstdaags in de residentie verwacht. Z. K. H. de hertog van Saksen-Weimar is in deze stad aangekomen.

Men is bij onze regering weder depeches uit Londen wachtende. Het schijnt steeds dat de kabinetten van Londen en Parijs voorafgaande openstelling van de Schelde verlangen, en ons kabinet dezelve met het opheffen van het embargo tracht te verbinden.

In het begin der aanstaande week verwacht men weder eene zitting van de Tweede Kamer. Derzelver afdeelingen hebben in de laatste dagen het ontwerp eener nieuwe wet op het personeel, zoodanig als het gewijzigd is, in overweging genomen.

Binnen een paar dagen zal ook het ontwerp van wet op het gemaat een punt van onderzoek uitmaken. De regering heeft thans ook op alle bedenkingen, die tegen de ingediende wijzigingen in het tweede boek van het burgerlijk wetboek waren gemaakt, geantwoord, en weldra zullen de verdere wijzigingen in dat wetboek aan de kamers worden aangeboden. De commissie die zich met de herziening der wetboeken bezig houdt, zet onafgebroken hare werkzaamheden voort, en men verneemt, dat zij reeds het wetboek van koophandel behandelt.

AMSTERDAM, den 10^{den} Februarij.

Beurs-berigten van den 8sten dezer.

Heden morgen ontvingen wij berigten van Londen en van Parijs van den 5^{den} dezer; op deze plaatsen hebben de fondsen eene nieuwe rijzing ondergaan, buiten 3 pCt. geconsolideerden. Van Londen, van den 5^{den} dezer komen 3 pCt. geconsolideerden 87½, ¾; onze integralen 46½, ¾, ¾, ¾, sloten 46; onze 5 pCt. 88½, 89, 89½, sloten 88; van Parijs van den 5^{den} dezer, 3 pCt. 79 fr. 70 c.; 5 pCt. 105 fr. 35; Napels 90 fr. 60 c. en 5 pCt. perpetuelen 53½ à 64.

Deze gedurige rijzingen de williger afkomende koersen van alle Duitsehe beursen; heeft ook hier in het begin eenige rijzing te weeg gebracht, maar er werd gesloten over het algemeen met de prijzen van gisteren.

In onze 2½ pCt. zijn zeer aanzienlijke inkoop voor Engelsche rekening gedaan, en de prijzen stelden zich in het begin op 44½, 44½, ¾, ¾, ¾, ¾, sloten 44½; in onze 5 pCt. was eenige variatie, echter niet van belang, en de oude zijn à 83½, ¾, ¾, ¾; nieuwe 82½, ¾, ¾, ¾, ¾, ¾ gedaan; ook daarin koopers voor Engelsche rekening.

Alle andere Hollandsche fondsen op de hoogte van gisteren, met weinig affaire.

In Spaansche fondsen openbaart zich sedert eenige dagen, sedert eenige dagen, hetwelk voor de beurs-bezoekers niet onverwacht is; Spaansche fondsen zijn altijd diegene geweest; welke het meest hier ter beurs aanroep en agiotagie onderhevig waren. Daar deze fondsen over het algemeen in België veel verhandeld worden, zoo heeft zich sedert 8 dagen voornamelijk veel commissie in dit fonds voor genoemde rekening laten zien; men begon heden 61½, ¾, 61½, doch kwam weder tot 60½, daar er meer verkoopers dan koopers zijn; de sluiting was 60½; in 3 pCt. ook eenige variatie tusschen 37½ en 38, echter de handel niet zoo belangrijk.

Van Fransche fondsen zijn eenige partijen 78½ à ¾ gedaan.

Russische fondsen over het algemeen met weinig handel; men betaalde voor oude 95½ en ½; nieuwe van 1828 en 1829 96½ à 97; papieren roebels variëren tusschen 62 à 61½; nieuwe van 1831, 87½ à 87; die van 1833, 86½ en ¾ voor Duitsehe rekening iets gedaan.

Van Duitsehe fondsen blijven commissien op de plaats, zoowel voor inlandsche als Belgische rekening, en 5 pCt. metaliken vinden gedurende 82½ à ¾ koopers; ook in Pruisische looten is de handel niet onbelangrijk geweest, tusschen de 91½ à 92.

Braziliaansche fondsen worden tot verhoogde koersen van Belgische rekening opgekocht, en dit fonds, hetwelk gisteren met 53½ begon, wordt heden met 56½ betaald.

Politiek nieuws was weinig ter beurs; de aanspraak des Konings van Engeland wordt, over het algemeen, (wat onze zaken betreft) niet zoo voordeelig beschouwd als men wel verwacht heeft; niettegenstaande vinden onze fondsen te Londen importante koopers; naar de opinie op genoemde plaats blijft, zullen onze geschillen zich schikken en niet ongunstig voor ons; in hoe ver dit gegrond is, staat te bezien; echter de speculanten in Hollandsche fondsen blijven doorkopen, en voornamelijk in onze 5 pCt. is de handel te Londen allerbelangrijkst.

Beurs van den 9^{den} dezer.

Doordien van Parijs van den 6^{den} dezer, wederom hogere koersen bekend waren, was de markt heden hier willig.

Voor onze 5 pCt. waren wederom aanzienlijke koopers voor Engelsche rekening en oude certifiaten rezen tot 84; nieuwe tot 83½; ook integralen rezen van 44½ tot 45, sloten 44½.

Oude sijnicaat gezocht, 75½ en 59½; kansen 17½, ¾; ook obligatiën en 6 pCt. gezocht.

Van buitenlandsche fondsen zijn perpetuelen aan de orde van den dag; maar ofschoon men eene aanmerkelijke rijzing van Parijs weten wil, en er aanzienlijke koopers voor Brabandsche rekening waren, heeft zich dit fonds op de hoogte van 62 niet kunnen soutineren en sloten 61½; 3 pCt. 37½, 38.

In andere buitenlandsche fondsen geen variatie; de koersen van Parijs waren 6 Febr. 5 pCt. 106 fr.; 3 pCt. 80 fr. 75 c.; Napels 91 fr. 75 c.; Perpetuelen 67½; aan de hending van de beurs geloof ik, dat latere koersen van Parijs iets flaatwer ter beurs per koerier waren.

Effecten-Societeit van den 10^{den}.

Heden was veel beweging in Spaansche fondsen. De prijzen van Parijs, van den 7^{den} dezer, zijn 79 fr. 70 c.; de Fransche 3 pCt. en de Spaansche 5 pCt. 2½ pCt. slapper; van Londen, van Woenadag, zijn geconsolideerden 87½ en onze fondsen 46 en 5 pCt. 88 à ½.

Vele commissien waren heden in Hollandsche fondsen voor Duitsehe rekening; maar zij sloten slapper, doordien de Fransche fondsen lager waren.

Koers van den 10^{den}.

Integralen 44½, ¾, ¾, ¾, bleven 44½; kansbiljetten 17½, ¾, ¾, ¾, bleven 17½; sijnicaat 4½ pCt. 75½, ¾; 5 pCt. 84, 84½, 84; oude 83½, ¾; nieuwe Fransche 3 pCt. 79½, 79, 78½, 78½; Engelsche 3 pCt. 89½, 89; perpetuelen 61, 60½, ¾, ¾, ¾, bleven 60; 3 pCt. perpetuelen 87½, bleven 87½.

Mengelwerk.

Onze eeuw.

De oude dichters schetsen ons met ziele en zin bakorende kleuren het vroeger bestaan eener zoogenoemde gouden eeuw, toen vrede en liefde, draagt en broedernin ongestoord de harten der menschen kinderen bewoonden en geene vijandschap zelfs onder het redeloze gedierte stond, zoo dat de wreede tijger zich naast het lam nedervleide en de roofvogel met de duif in de zoetste harmonij leefde. Maar de dichters gewagen ook nog van eenen anderen tijd, en wel van koperen en ijzeren eeuwen, waarin het tegenovergestelde onder de menschen werd gevonden. Van het bestaan der eerstgenoemde kunnen wij ons door de schiedenis en ervaring geleerd, geen behoort denkbeeld vormen, die komen daardoor altijd in verzoeking, om te gelooven, dat zij tot de bo-

vennatuurkundige wereld behoort, waarin APOLLO's zonen ons, zoo vaak, op de aangenaamste en bevalligste, zelfs betooverendste wijze, rondleiden. Van het bestaan der laatstgenoemde eeuwen dragen wij, daarentegen, door mondelinge of schriftelijke overleveringen, volkomen kennis; terwijl wij, bovendien, nergens over den aardbodem onze oogen kunnen laten rondwaren, zonder gedenkzuilen van haar aanwezig opgericht te zien en de duidelijkste sporen der menschelijke verdeeldheden en onderlinge vijandschap te ontdekken.

De vraag is echter, welken naam wij aan de eeuw moeten geven, waarin wij de eer hebben op deze aarde rond te wandelen? Sommigen hebben haar, om bij de metaal-benoeming te blijven, met den naam van stalen-eeuw bestempeld, om de veelvuldige oorlogen, die zij heeft voortgebracht; anderen meenen, dat haar den titel van looden-eeuw toebehoort, om den schier ondragelijken last van bezwaren en bekommernissen, sedert hare geboorte aan het meerderdeel des beschaafden menschen opgelegd; nog anderen verkiezen haar bij voorkeur de papieren-eeuw genoemd te hebben, om de onnoemelijke hoeveelheid effecten, gedurende haar aanwezig geschapen; terwijl er eindelijk nog weer anderen gevonden worden, die haar, om algemeen bekende redenen, altijd de protocollen-eeuw noemen. Onzes inziens, sluit de naam van revolutie eeuw al de opgenoemde benamingen in zich. Door die springveeder toch der staatkundige wereld zijn de bloedige beroeringen geboren geworden, waarvan het einde nog niet te doorzien is; door dien geest gaat een aanzienlijk deel der menscheit onder de drukkendste lasten gebukt; door dat kunstmiddel is het getal nationale grootboeken vertiendubbeld en dat der nationale schuldbekentenissen legio geworden; door dien gevaarvollen maatregel, eindelijk, zijn bergen van protocollen ontstaan, die tot nog toe niets dan maizen hebben gebaard.

Polen heeft de droevige vruchten der revolutie-eeuw rijkelijk ingeogst.

België heeft aan haar den val zijns volks-gelucks en al de rampen, waarin het verwickeld is, provisioneel te danken.

Frankrijk, eindelijk, het hoofdtooneel der revolutie, moge, door zijne jongste omwenteling, eenige sporten hooger op de ladder van staatkundig aanzien geklommen zijn; deszelfs algemeen volksgeluk is er daarom nog niet onvervreemdbaar door gevestigd geworden; misschien wel, om de gezonde reden, dat het in de toepassing van die omwenteling zoo hoogst onvoorzigtig heeft te werk gegaan, en aan de afgezwoore partij de wapenen in handen gelaten heeft, om twist, verdeeldheid en onrust te blijven verspreiden. Dat gezegde partij daarin glorievol is geslaagd en nog dagelijks slaagt, bewijzen ons de gedurige onlusten, in de onderscheidene deelen van dat uitgestrekte rijk uitgebarsten, en nog kort geleden de tweegevechten, om het nijdigst verschij in staatkundige gevoelens, bij openlijke inschrijving; een verschuusel, dat met regt nieuw mag heeten in nze belangrijke revolutie-eeuw.

Gelukkig, dat wij, ten opzichte van ons Vaderland, den tijd, waarin wij leven, met eenen anderen eernaam mogen betitelen en, met het volste regt, kunnen zeggen: bestaat er voor andere volken eene revolutie-eeuw, voor ons bestaat er eene eendragts-eeuw! Hare vruchten te blijven plukken is het doel van ons allermoeijelijkst pogen; want waar andere volken hun heil in gedurige verdeeldheid meenen te zullen vinden, trachten wij het door eensgezindheid te behouden; waar andere volken, hoe tegenstrijdig dit beginsel ook met geschiedenis en ervaring zij, vermeerdering hunner maatschappelijke en zedelijke krachten in scheiding zoeken, zien wij de onze dagelijks vermeerderen door de naauwste zamensluiting; waar andere volken hun geluk door den algemeenen oorlog alleen bevorderlijk wanen, werken wij, zoo veel mogelijk, voor het behoud van den vrede.

Ongelukkig echter, dat wij, in weerwil van het betreden des goeden wegs, zoo veel te lijden hebben door het aanwezig der bewuste revolutie-eeuw; en hare hoofdvereenders ons dat aanwezig zoo schandelijk als onbillijk doen gevoelen. Dat wij, als aanklevers en voorstanders van rust en orde, die de mogendheden van *Europa*, in hunne eigene rijken zoo gaarne voor altijd besteld zagen, juist door die mogendheden met den geesel der onregtvaardigheid gegeseld en als het ware gedwongen worden, om met de wolven in het bosch te huilt.

Laat dit onverklaarbare en barbaarsche gedrag ons evenwel niet ontmoedigen. Die zijn huis op eene steenvote bouwt, bouwt het beste. De woning op den zandgrond kan onmogelijk het loeijen der orkanen verduren. Ons verbond rust op hechte grondslagen, en zal in onze eigendommelijke eendragts-eeuw nog blijven bestaan, als alle andere verbonden der revolutie-eeuw reeds lang onbestaanbaar zijn bevonden.

Amerika.

Niet te onregt hebben de onlusten, in een' der staten der Noord-Amerikaansche republiek, met hevigheid, uitgebarsten, eenen verrassenden indruk op alle staatkundigen van *Europa* te weeg gebracht. De voorstan-

ders der volksvrijheid, die het oog onafgebroken gevestigd hielden op de schitterende voortgangen in beschaving en verlichting van een volk, dat, van deszelfs eerste maatschappelijke vestiging af, zulk eenen bescheiden invloed op de lotsbestemming van geheel *Amerika* heeft uitgeoefend, vernamen met innig leedwezen de noodlottige gebeurtenissen, ten gevolge der in *Zuid-Carolina* ontstane onlusten. De vijanden der constitutionele instellingen, daarentegen, verliengen zich niet weinig over derzelver aanwezig en kunnen het naauwelijks ontveinzen, dat de verdere voortgang dier oneenigheden met hunne wenschen zou overeenstemmen, ten betooge van het onmiskenbaar nat der alleenheersching en der aristocratie. Ziet, zeggen zij, met een' glimlach op het gelaat, die regeringsvorm, met schaamtelozen trots, boven de aloude monarchale regeringsvormen geprezen en gehuldigd, schipbreuk lijden op de klippen van volksvrijheid en ordeloosheid. Eene halve eeuw slechts heeft hij zich met kunst staande gehouden, en nadert, in dezen zoo algemeenen oproerigen tijd, deszelfs ontbinding!

Gelukkiger wijze doen er zich voor den nadenkenden beschouwer nog genoegzame gronden op, om de verwezenlijking dier hoop gerust te kunnen mistrouwen; gronden, die een' gunstigen middelweg aanwijzen ter genezing der ontstane kwaal, ter bevrediging der verontruste gemoederen en ter geheele instandhouding eener zoo belangwekkende republiek als die van *Noord-Amerika*.

Hoezeer onze eigene staatkundige instellingen voor ons land op hoogen prijs stellende, en den constitutionelen regeringsvorm, door *Nederland* aangenomen, in allen deele voegzaamst en het best keurende voor het plekje gronds, waar de weldadige hand der Voorzienigheid de onvermoeide pogingen van volks-eendragt, beschaving en verlichting, met zegen bekroond heeft, koesteren wij niet te min den opregten wensch, dat de aanleidende oorzaken tot *Amerika's* aanwezige verdeeldheid spoedig mogen worden opgebeven, en de heilzame vruchten van deszelfs gemeenbestelijke instellingen zich weldra in dubbele mate zullen verspreiden over een land, zoo mild en kwistig door de natuur met rijkdom bedeeld; zoo met regt als den kweekhof van ware, bestaansbare volksvrijheid geroemd en als den verheffer van 's menschen grootschen aanleg, uit den lagen staat van drieste onwetendheid en onbeschaaftheid.

Die aanleidende oorzaken gronden zich, volgens de proclamatie van den president der vereenigde staten, den generaal JACKSON, niet zoo zeer op het regt van weerstand tegen inconstitutionele en al te drukken de handelingen, als wel op het vreesende beginsel, dat elke afzonderlijke staat niet alleen het regt heeft, om een besluit van het algemeen congres voor nul te verklaren, maar zelfs om er de uitvoering van te beletten; dat een staat deszelfs aandeel aan de Amerikaansche unie kan behouden zonder echter verplicht te zijn, daaraan door andere wetten verbonden te zijn dan die, welke het zal goedvinden voor constitutioneel te houden.

Ware dit beginsel, zegt genoemde voorzitter, vroeger in beoefening gebracht, dan zou de unie reeds in hare jeugd ontbonden geweest zijn; want het congres heeft meermalen wetten uitgevaardigd, welke door enkele staten als inconstitutioneel zijn beschouwd, zonder dat gezegde staten zich daarom het regt hebben toegekend, hetwelk *Zuid-Carolina* zich thans arbitrair toeigent. De oorlog, onder anderen ter verdediging onzer nationale onafhankelijkheid en onzer burgerlijke vrijheid gevoerd, zou voorzeker met schande in plaats van met roem en eer getuigd zijn geworden, indien de staten, welke hem als inconstitutioneel en ruineus beschouwden, in den waan verkeerd hadden, dat zij het regt bezaten, om de oorlogs-verklaring te verwerpen en zich aan het voldoen van subsidien te kunnen onttrekken. Die gedachte is echter geenszins bij eenigen der staten opgerezen, en schijnt bewaard gebleven te zijn voor de raddraaiers van den *Zuid-Carolinischen* opstand, die het van hunnen pligt achten dezelve in beoefening te brengen, schoon de Amerikaansche confederatie duidelijk zegt: «Iedere staat zal zich aan de verordeningen en bepalingen van het congres, betreffende voorstellen, door de confederatie aan hetzelfde gedaan, moeten onderwerpen.»

En wat verwerpt *Zuid-Carolina* nu? De door het congres der vereenigde staten vastgestelde nieuwe inkomende regten op eenige buitenslandsche manufacturen, hetgeen de Caroliniers onregtvaardige bescherming der inlandsche fabrieken noemen ten behoeve der industrielen in andere deelen der vereenigde staten en ten nadeele van den *Zuid-Carolinischen* handel. Maar die verwerping doen de Caroliniers daarenboven van het inconstitutionele voornemen vergezeld gaan, om zich met kracht en geweld tegen de uitvoering van dit besluit van het congres te verzetten; met bedreiging, om zich, in geval van nagehaanwording van de zijde des goavernements, van de unie los te scheuren, en zich zelve een afzonderlijk gouvernement te schaffen.

De gouverneur HAMILTON, die zich aan het hoofd van den opstand geplaatst heeft, heeft de noodzakelijkheid van dit voornemen bij de *Carolinische* conventie in eene breedvoerige nota den 26sten November

laatstleden aangeprezen, met stellige aanmaning, om in hetzelfde te volhardten ten einde toe, en met de noodige raadgevingen, wat in de geveene omstandigheden en ter bereiking van dat doel aan te vangen.

Het Amerikaansche gouvernement is inmiddels niet in gebreke gebleven, om de meest bevredigende uitzigten voor de ontevredene partij te openen. Zulks verklaart hetzelfde ten minste bij monde van deszelfs voorzitter, die, niet ten onrechte, gemeend heeft, persoonlijk tusschen beide te moeten treden, ten einde de bijzondere gevoelens te doen kennen, die hem in dezen gewichtigen toestand van zaken bezielen. Die verklaring, aan den eenen kant den vasten wil kenmerkende, om den band der Amerikaansche staten voor ontkenning te behoeden, en het algemeen belang zoo veel mogelijk te bevorderen, geeft aan den anderen kant de stellige belofte op concessien; en door deze verzekering toont het Amerikaansche gouvernement gaarne aan de stem der publieke opinie gehoor te willen leenen.

Zeker Fransch schrijver zegt: «dat er in Amerika geen voorbeeld bestaat, dat het algemeen gevoelen, klaarblijkelijk uitgedrukt, niet altijd eene gepaste voldoening verkregen heeft.» Is dit zoo, dan hebben wij alle hoop, dat de bewuste tarieven eene doelmatige herziening en verbetering zullen ondergaan. De voorzitter der republiek heeft reeds, bekend, dat, zelfs vóór de openbaar geworden ontevredenheid der Caroliniers, tot eene vermindering van regten in de raadsvergadering was besloten.

Mogen deze maatregelen van genoegzamen invloed zijn, om de sctering tusschen de deelen der belangwekkendste republiek nog te voorkomen en alles tot de vorige orde te doen terug keeren. Zoo ergens de nitbarsting eens burgeroorlogs de noodlottigste gevolgen kan na zich slepen, dan voorzeker in de Noord-Amerikaansche staten, waar het heil van volk en land, even als bij ons, aan derzelve onvondelijke eenstemmigheid hangt; waar volksvrijheid, volksbeschaving en maatschappelijke verlichting de schoonste proeven van derzelve waarde hebben opgeleverd, en het stelsel des governments, schoon niet op alle landen en volken toepasselijk, zich met het beste gevolg laat beoefenen ter ontwikkeling van bestaanbaar volksgeflak.

God geve, dat onze wenschen geenszins worden te leir gesteld, en der vrijheid, op deszelfs eigendommelijk grondgebied, in het oord, waar zij over de grootste hinderpalen roemrijkst heeft gezegepraald, geene wonde worde toegebracht, wiet genezing bloed en tranen zou kosten.

Waterhoogte te Arnhem.

Den 10 Feb. 3 El 8 Palm 5 Duim; gewassen 0 Duim; gevallen 0 D
Den 11 dito 3 El 8 Palm 5 Duim; gewassen 0 Duim; gevallen 0 D

Mijne geliefde Huisvrouw, **MARTINA CORNELIA HOUTKAMP**, beviel heden, door Gods goedheid, zeer voorspoedig van eene DOCHTER.

ARNHEM,
den 8ten Februarij 1833. Is. A. NYHOFF.

Dit berigt strekke tevens tot kennisgeving aan afwezige Familie en Vrienden.

Tot mijne, mijner Kinderen en Behuwd-Kinderen bittere smarte, overleed heden mijne hartelijk geliefde Echtgenoot, **MARIA ALYDA WALLER**, aan eene Zinking-ziekte, in den onderdom van ruim 52 jaren.

WAGENINGEN,
den 7den Februarij 1833. O. J. VAN GRIETHUYSEN,
Predikant.

+++ COMMISSARISSSEN tot den STRAAT-
WEG van DEVENTER over ZUT-
PHEN, brengen ter kennis van de houders der
AANDEELEN op genoemden Straatweg, dat de COU-
PONS, verschenen den 1sten Januarij 1833, door den Heer The-
saurier, naar derzelve inhoud, zullen worden voldaan.

§ § § Te Zutphen, in het Koffijhuis het Zwijnshoofd, zal in de maand Maart 1833, op tijd, nader te bepalen, publiek geveild worden:

1o. Het, onder Brummen, aan den Kanonsdijk, in de nabijheid der stad Zutphen, gelegen BUITENGOED Ysselburg, van ouds het Kanon genaamd
2o. De daarbij gelegen UITERWAARD, de Vogelzang.

+++ Op Woensdag den 20sten Februarij 1833, 's voormiddags precies ten ten tien ure, zal op den Huize en Havezathe de Marsch (welken HUIZE en HAVEZATHE, in de maand Maart, tuterlijk April aanstaande in het openbaar staat te worden geveild) in het publiek finaal worden verkocht: twee PAA-
DEN, verscheidene zoo dragtige- als melk- alle roodbonte, bijzondere zware KOEIJEN, VAARSSSEN en KALVE-
REN, STAL, MELK, BOUWGEREED-
SCHAPPEN en RYTUIGEN; eene groote partij
MEST en meer andere tot eene complete Bouwerij behorende voorwerpen.

§ § § De Notaris Mr. E. A. HOOGLANDT, te Dieren, zal op Dingsdag den 19den Februarij 1833, en, des noodig, den volgenden dag, aan te vangen des voormiddags om 9 uren, ten huize en ter rekwisitie van H. EVER S, Bouwman, wonende te Spankeren No. 26, publiek Erfhuishuize presenteren, te verkoopen:

Onderscheidene MEUBILAIRE GOEDEREN, als: KASTEN en KASTEN, BEDDEN met hun TOEBEHOOREN, KOPER, TIN, BLIK, YZER, HOUT- en AARDEWERK; voorts eenige goede WERKPAARDEN, eenige WINTERVACA-
KENS, eene menigte zoo gaste als dragtige en nuurende KOE-
BEESTEN; onderscheidene EENWINTERS; ruim 80 stuks beste SCHAPEN; WAGENS, KARREN, een CHAIS met TUIG; STAL, DEEL, BOUW- en MELKGEREEDSCHAP, PAARDENTUI-
GEN, PLOEGEN, EEGDEN, en eindelijk eene menigte zakken AARDAPPELS, eenig HOOI en STROO en hetgeen verder ten dage voorschreven te voorschijn zal worden gebragt. — Daags te voren te bezigtigen.

§ + + Men presenteert om met 1o. Mei of vroeger te aanvaarden:

§ § Het onlangs geheel nieuw tot Zomer- en Winterverblijf ingerigt HUIS, *Rijnselt*, gelegen in de nabijheid van den Straatweg van Zutphen op Deventer, en bestaande uit: vier BE-
DEDEN- en drie BOVENKAMERS, KELDERS, ZOLDER, KEUKEN en STALLING voor twee Paarden, behoorlijke Tuingrond (kunnende men van den op de Plaats wonenden Tuinman, des verkiezende, gebruik maken). JAGT en VISSCHERY en vrije WANDELING in het fraai daaraan behoorend Bosch.

Te bevragen, met gefrankeerde brieven, onder letter A., bij H. HAMER, Mr. Timmerman, te Zutphen.

§ § + De Heeren Voogd en Executeurs in den Boedel en Na-
latenschap van wijlen den Heer HOUSSART;

§ § zijn voornemens, ten overstaan van den te Dordrecht residenten Notaris E. J. H. TERMAAT, te verkoopen, op Maandag den 18den Februarij 1833, precies te beginnen des voormiddags ten 9 ure, ten sterfhuize van gemelden Heer HOUSSART, binnen Dordrecht, eene zeer hechte, moderne, bijzonder mooie KAP-CHAIS en een dito KAP-WA-
GEN, voorts eenen deftigen INBOEDEL.

+ + § Bij den Bloemist en Boomkweker L. J. A. N. S. E. N., buiten de Rijnpoort, aan de Oude Kraan, te Arnhem,

§ § zijn te bekomen allerhande soorten van vruchtdragende BOOMEN, vele soorten van vreemde dubbele ROSE N voor de open grond en in potten, in alle heerlijke kleuren; ook vele soorten van vreemde DUBBELDE DALIAS op naam en kleuren, HEESTERS en PLANTSOEN, GE-
WASSE N, alle voor de open grond en in Potten, voor eenen civielen prijs.

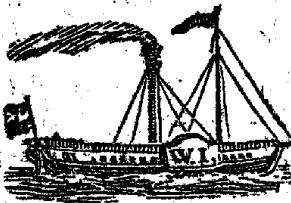
+ + § Men vraagt te koop, EENEMEERKEVEN-
DE EZELIN. Adres letter K., Postkantoor te Brummen.

§ + + Men vraagt, tegen primo Mei aanstaande, op eene Kost-
school van Jonge Heeren, eene KEUKENMEID van gevorderde jaren, trouw en eerlijk en van de Gereformeerde Godsdienst. Adres bij den Boekhandelaar D. R. VAN WERMESKERKEN, te Tiel. Brieven franco, onder letter F.

§ § § De gewone JAARLYKSCH E VRY-
MARKT, te Arnhem, zal op Donderdag den 14den Maart 1833 invallen; kunnende men zich aan Marktmeesteren aldaar, met vrachtvrije brieven, vervoegen.

§ § + De ondergeteekende heeft de eer bij deze zijne geëerde
§ + Stadgenooten nit te noodigen ter bijwoning van het VON-
CERT, hetwelk hij, met toestemming van heeren Burgemeester en Wethouders van Arnhem, voornemens is, den 13den Februarij eerstkomende, in de gewone Concert-Zaal te geven; en waarvoor de toegangs-biljetten ten huize van den Concertgever, zullen te bekomen zijn.
C. R. MARX.

STOOMBOOT,
WILLEM DE EERSTE,
Varende in het Beurtveer tusschen
Nijmegen en Rotterdam, vice versa.
Aan het geëerd Publiek wordt bekend gemaakt, dat de dienst van gemelde Stoomboot voor dit jaar zal beginnen op Donderdag den 14den Februarij 1833, van Nijmegen naar Rotterdam en 's Hage, en den 15den Februarij van Rotterdam naar Nijmegen en vervolgens

Van Nijmegen naar Rotterdam en 's Hage
Elken Zondag, Dingsdag en Donderdag, 's morgens ten 7 ure.
Van Rotterdam naar Nijmegen.
Elken Maandag, Woensdag en Vrijdag, 's morgens ten 6 ure.
Zullende op de eerstgemelde dagen, dadelijk bij aankomst te Rotterdam, eene zeer geschikte Diligence gereed zijn, om de reizenden naar 's Hage te vervoeren, terwijl op de laatstgenoemde dagen, 's morgens ten half vier ure zal afsijden eene Diligence te 's Hage, bij J. H. A. S., op de Berkade, ten einde voor het vertrek der Stoomboot te Rotterdam aan te komen.